

Sesijas dokuments

B8-0445/2017

28.6.2017

REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS

iesniegts, pamatojoties uz jautājumu B8-0319/2017, uz kuru jāatbild mutiski,
saskaņā ar Reglamenta 128. panta 5. punktu

par rūpniecības politiku
(2017/2732(RSP))

Patrizia Toia
S&D grupas vārdā

**Eiropas Parlamenta rezolūcija par rūpniecības politiku
(2017/2732(RSP))**

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību (LESD), jo īpaši tā 9., 151., 152. pantu, 153. panta 1. un 2. punktu un 173. pantu,
- ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 14., 27. un 30. pantu,
- ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību (LESD) un Līgumu par Eiropas Savienību (LES), jo īpaši LES 5. panta 3. punktu un 2. protokolu par subsidiaritātes principa un proporcionalitātes principa piemērošanu,
- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 23. novembra paziņojumu „Jaunu prasmju un darba vietu programma — Eiropas ieguldījums ceļā uz pilnīgu nodarbinātību” (COM(2010)0682),
- ņemot vērā 2014. gada 15. janvāra rezolūciju par Eiropas rūpniecības stiprināšanu konkurētspējas un ilgtspējības veicināšanai¹,
- ņemot vērā Komisijas 2014. gada 22. janvāra paziņojumu „Eiropas rūpniecības atdzimšana” (COM(2014)0014),
- ņemot vērā Komisijas 2015. gada 14. oktobra paziņojumu „Tirdzniecība visiem: ceļā uz atbildīgāku tirdzniecības un ieguldījumu politiku” (COM(2015)0497),
- ņemot vērā Komisijas 2012. gada 10. oktobra paziņojumu „Spēcīgāka Eiropas rūpniecība izaugsmei un ekonomikas atveseļošanai” (COM(2012)0582),
- ņemot vērā Komisijas priekšsēdētāja *J.–C. Juncker* politikas pamatnostādnes „Jauns sākums Eiropai — mana programma nodarbinātībai, izaugsmei, taisnīgumam un demokrātiskām pārmaiņām”,
- ņemot vērā Parlamenta 2016. gada 5. oktobra rezolūciju par nepieciešamību pēc Eiropas reindustrializācijas politikas, ņemot vērā nesenās uzņēmumu „Caterpillar” un „Alstom” lietas²,
- ņemot vērā Eiropadomes 2016. gada 15. decembra secinājumus,
- ņemot vērā Padomes secinājumus par rūpniecības konkurētspējas programmu, par Eiropas rūpniecības digitālo pārveidi un par digitālā vienotā tirgus tehnoloģiju un publisko pakalpojumu modernizācijas paketi,
- ņemot vērā 2011. gada 9. marta rezolūciju par rūpniecības politiku globalizācijas

¹ OV C 482, 23.12.2016., 89. lpp.

² Pieņemtie teksti, P8_TA(2016)0377.

laikmetā¹,

- ņemot vērā Komisijas 2016. gada 19. aprīļa paziņojumu „Eiropas rūpniecības digitalizācija. Digitālā vienotā tirgus priekšrocību izmantošana pilnā apmērā” (COM(2016)0180),
 - ņemot vērā 2017. gada 1. jūnija rezolūciju par Eiropas rūpniecības digitalizāciju²,
 - ņemot vērā Padomes 2017. gada 29. maija secinājumus par turpmākās ES rūpniecības politikas stratēģiju,
 - ņemot vērā jautājumu Komisijai par vērīgas ES rūpniecības stratēģijas veidošanu kā stratēģisku prioritāti izaugsmei, nodarbinātībai un inovācijai Eiropā (O-000047/2017 – B8-0319/2017),
 - ņemot vērā Reglamenta 128. panta 5. punktu un 123. panta 2. punktu,
- A. tā kā Eiropas rūpniecība pasaules mērogā ieņem vadošo vietu daudzās rūpniecības nozarēs, veido vairāk nekā pusi no visa Eiropas eksporta, tajā tiek veikti aptuveni 65 % no pētniecības un izstrādes investīcijām un tā nodrošina vairāk nekā 50 miljonus darbvietu (gan tieši, gan netieši) jeb 20 % no visa darbvietu skaita Eiropā;
- B. tā kā 65 % no uzņēmumu tēriņiem pētniecībai un izstrādei tiek ieguldīti pārstrādes rūpniecībā un tā kā ir būtiski stiprināt rūpniecisko bāzi, lai saglabātu zināšanas un zinātību Eiropas Savienībā; tā kā attīstībai digitālajā jomā, kas *J.–C. Juncker* plānā ir norādīta kā prioritāte, ir vajadzīga spēcīga rūpnieciskā bāze;
- C. tā kā sievietes uzņēmējas veido tikai 31 % no visām ES pašnodarbinātajām personām un 30 % no visiem jaunuzņēmumu veidotājiem;
- D. tā kā Eiropas rūpniecībai ir jā saglabā sava konkurētspēja un spēja investēt Eiropā un tā kā tā saskaras arī ar sociālajām un vides problēmām, kuras ir jārisina ciešā sadarbībā ar starptautiskajiem partneriem, vienlaikus saglabājot vadošo lomu sociālās un vides atbildības jomā;
- E. tā kā vērīgas inovāciju politika, ar kuru priekšroka tiek dota augstas kvalitātes, inovatīvu un energoefektīvu produktu ražošanai un tiek veicināti ilgtspējīgi procesi, ļaus ES pastāvēt par sevi aizvien spraigākas globālās konkurences apstākļos;
- F. tā kā rūpniecības ražojumu taisnīgā tirdzniecībā ir jāievēro darba ņēmēju tiesības un vides noteikumi; tā kā investīcijas atjaunojamajos energoresursos un energoefektivitātē ir svarīgs stimuls tam, lai investīcijas tiktu veiktas rūpniecības ražojumos, kas spēj radīt pozitīvās mijiedarbības ciklus; tā kā inovācijas un investīcijas pētniecībā un izstrādē, nodarbinātībā un prasmju atjaunošanā ir būtisks faktors ilgtspējīgas izaugsmes nodrošināšanā,
1. uzsver rūpniecības kā Eiropas izaugsmes, nodarbinātības un inovācijas dzinēj spēka būtisko nozīmi;

¹ OV C 199E, 7.7.2012., 131. lpp.

² Pieņemtie teksti, P8_TA(2017)0240.

2. uzsver to, ka ir svarīgi stiprināt un modernizēt Eiropas rūpniecisko bāzi, vienlaikus atceroties ES mērķi nodrošināt to, lai līdz 2020. gadam uz rūpniecību balstītos 20 % no Savienības IKP;
3. aicina Komisiju kopā ar dalībvalstīm līdz 2018. gada sākumam iesniegt tiesību akta priekšlikumu par Savienības stratēģiju attiecībā uz konsekventu un visaptverošu rūpniecības politiku, kas būtu vērsta uz Eiropas reindustrializāciju un ar ko tiktu izveidots konkrēts rīcības plāns, kurā būtu iekļauti leģislatīvu un neleģislatīvu pasākumu vērienīgi mērķi un grafiks šo mērķu sasniegšanai; aicina Komisiju balstīt šo stratēģiju uz ietekmes novērtējumu par rūpniecības politikas integrēšanu ES stratēģiskajās politikas iniciatīvās un plašu dialogu ar ieinteresētajām personām, tostarp sociālajiem partneriem un akadēmisko aprindu pārstāvjiem; uzsver to, ka šāda Savienības stratēģija ir cita starpā jābalsta uz digitalizāciju (jo īpaši viedo tehnoloģiju, lielo datu analīzes un robotikas integrāciju rūpniecības vērtību ķēdēs), ilgtspējību, aprites ekonomiku, energoefektivitāti un pienācīgiem resursiem; uzskata, ka Eiropas tiesiskajam regulējumam būtu jāļauj rūpniecībai pielāgoties attiecīgajām pārmaiņām un prognozēt darbības, lai veicinātu kvalitatīvu darbvietu radīšanu, izaugsmi un reģionālo konvergenci;
4. norāda uz MVU kā ES rūpniecības pamata nozīmi un uzsver nepieciešamību veidot tādu ES rūpniecības politiku, kas būtu pielāgota MVU vajadzībām; uzsver nepieciešamību atbalstīt uzņēmējdarbībai labvēlīgas vides izveidi, nodrošinot vienlīdzīgus konkurences apstākļus visiem ES MVU un sociālās ekonomikas uzņēmumiem (piemēram, kooperatīviem) un atbalstot attiecīgās kopas, uzņēmējdarbības tīklus un digitālās inovācijas centrus;
5. ir pārliecināts, ka Eiropas rūpniecība būtu jāuzskata par ES konkurētspējai un ilgtspējībai stratēģiski svarīgu aktīvu; uzsver, ka tikai stingra un noturīga rūpniecība un uz nākotni vērsta rūpniecības politika ļaus ES turpmāk risināt dažādās problēmas, tostarp īstenot tās reindustrializāciju, pāreju uz ilgtspējību un kvalitatīvu darbvietu radīšanu; uzsver, ka Komisijai un dalībvalstīm ir labāk jāparedz šādas sociāli ekonomiskās situācijas un jānodrošina ES rūpniecības tīkla konkurētspēja un ilgtspējība;
6. uzsver — lai palīdzētu Savienības rūpniecībai stāties pretī straujajām ekonomikas un regulējuma izmaiņām mūsdienu globalizētajā pasaulē, ir būtiski palielināt Eiropas rūpniecības pievilcību, lai piesaistītu Eiropas un ārvalstu tiešos ieguldījumus (ĀTI);
7. prasa Komisijai ņemt vērā rūpniecības konkurētspēju un ilgtspējību visās savās galvenajās politikas iniciatīvās;
8. uzsver, ka saskaņā ar pieejamajiem statistikas datiem un veiktajām aptaujām sievietes ir nepietiekami pārstāvētas lielākajā daļā zinātnes, inženierzinātnes un vadības jomas amatu un augstākajos hierarhijas līmeņos; norāda, ka sievietes ir nepietiekami pārstāvētas un nepietiekami veido karjeru ar zinātni, tehnoloģijām, inženierzinātni un matemātiku (*STEM*) saistītās izglītības jomās un zinātnes un inženierijas profesionāļu vidū tikai 24 % ir sievietes; uzsver, ka sievietes profesionāles ražošanas nozarēs ir ES ieguvums un vērtība, kam jānodrošina visi pieejamie resursi, lai ES pilnībā atgūtos no ekonomikas un finanšu krīzes un spētu reaģēt uz pārmaiņām sabiedrībā; aicina Komisiju noteikt problēmas un šķēršļus, ar kuriem sievietes saskaras, iesaistoties uzņēmējdarbībā,

un veicināt un atbalstīt sievietes vadošos amatos, tostarp nodrošinot vienlīdzīgu atalgojumu un taisnīgu piekļuvi visām amata vietām;

9. uzsver nepieciešamību pilnībā izmantot rūpniecības potenciālu vides tehnoloģiju jomā un nodrošināt to, lai rūpniecības nozarēs pastāvīgi tiktu izstrādāti un izplatīti labākie pieejamie tehniskie paņēmieni un jaunākās inovācijas, tādējādi radot konkurences priekšrocības Eiropas rūpniecībai, kurai būtu jācenšas piedāvāt visilgtspējīgākos produktus ar viszemākajām dzīves cikla izmaksām;
10. uzsver nepieciešamību integrēt vides aspektus citās politikas jomās, piemēram, ekonomikā, rūpniecībā, pētniecībā un inovācijā, lai izveidotu saskaņotu un vienotu pieeju; uzskata, ka Savienībā veiktas darbības būtu jāpapildina ar starptautiski pastiprinātām darbībām un sadarbību ar trešām valstīm, lai risinātu kopīgas problēmas;
11. uzskata, ka par galvenajiem ES reindustrializācijas politikas elementiem ir jānosaka administratīvā sloga un atbilstības nodrošināšanas izmaksu samazināšana uzņēmumiem un nepieciešamība nodrošināt augstus patēriņa, nodarbinātības, veselības un vides aizsardzības standartus;
12. prasa, lai ES rūpniecības politika balstītos uz skaidriem mērķiem un rādītājiem, tostarp vērienīgiem mērķiem energoefektivitātes, resursu un klimata jomā, un dzīves cikla un aprites ekonomikas pieeju;
13. prasa integrēt ES rūpniecības stratēģijā efektīvus „zaļos” finanšu instrumentus un pasākumus, lai palīdzētu palielināt tirgus pārredzamību attiecībā uz oglekļa risku, un uzsver nepieciešamību veicināt ilgtspējīgu rūpniecības attīstību, ņemot vērā Parīzes nolīgumā noteiktos mērķus;
14. prasa nodrošināt tirdzniecības politikas un rūpniecības politikas lielāku saskaņotību, lai panāktu, ka tirdzniecības politikā tiek ņemtas vērā Eiropas rūpniecības nozares vajadzības un jaunās paaudzes tirdzniecības nolīgumi neradītu jaunus ražošanas pārceļšanas gadījumus un turpmāku deindustrializāciju Eiropas Savienībā; šajā sakarībā norāda, ka ir svarīgi panākt progresu debatēs par to, kā uzlabot savstarpīgumu publiskā iepirkuma un investīciju jomā; atzinīgi vērtē iniciatīvu analizēt trešo valstu investīcijas stratēģiskās nozarēs;
15. uzsver sociālo partneru lomu tādas saskaņotas rūpniecības stratēģijas izstrādē, kurā ir jāiekļauj sociālā dimensija, lai nodrošinātu to, ka pašreizējās pārmaiņas rūpniecības nozarē neapdraud darba ņēmēju tiesības; uzsver, ka veiksmīga inovācija darbavietā ir atkarīga no darba ņēmēju līdzdalības un jo īpaši labām darba ņēmēju un vadības profesionālajām attiecībām, jo inovācija bieži vien notiek, darba ņēmējiem atklājot, kā uzlabot darba vidi, gala produktu vai ražošanas metodes;
16. uzsver, ka Eiropas rūpniecības nozare saskaras ar konkurenci pasaules mērogā, un tādēļ aicina Komisiju no jauna izvērtēt tirgus definīcijas un pašreizējo ES konkurences noteikumu kopumu, lai ņemtu vērā izmaiņas attiecīgajos pasaules tirgos un tādējādi nodrošinātu stratēģiskās partnerības un alianses un tādu dalībnieku rašanos, kuru nozīmīgums ļautu tiem izturēt pasaules līmeņa konkurenci; turklāt aicina Komisiju pārskatīt ES tiesību aktus konkurences jomā, lai pienācīgāk rēķinātos ar svarīgu jauno valsts līmeņa dalībnieku lomu trešās valstīs, ņemot vērā standartus sociālajā, nodokļu un

vides jomā, lai izvairītos no jauna veida dempinga;

17. uzsver, ka ES ir vajadzīga saskaņota, PTO noteikumiem atbilstoša un efektīva antidempinga un antisubsidēšanas stratēģija, kurā tiek ņemts vērā jebkura veida dempings, tostarp neatbilstība starptautiskajiem standartiem sociālajā, vides un nodokļu jomā;
18. aicina Komisiju pievērst lielāku uzmanību tādu ārvalstīs bāzētu valsts uzņēmumu lomai, kurus šo valstu valdības atbalsta un subsidē tādos veidos, kādos ES vienotā tirgus noteikumi liedz atbalstīt un subsidēt ES uzņēmumus;
19. aicina Komisiju rūpēties par svarīgu nākotnes tehnoloģiju pieejamības drošību un aizsardzību, pārbaudīt trešo valstu veiktos ĀTI Eiropas Savienībā, vienlaikus paturot prātā to, ka Eiropa ir lielā mēra atkarīga no ĀTI un tai būtu kopumā joprojām jā saglabā ļoti liela atvērtība ārvalstu ieguldījumiem;
20. aicina Komisiju ieviest normatīvo vidi attiecībā uz platformām, lai nodrošinātu noteikumu saskaņotību Eiropas Savienībā, tostarp īpašu uzmanību veltot nepieciešamībai pēc tiesiskās noteiktības, atbilstīgiem un skaidriem noteikumiem un vienlīdzīgiem konkurences apstākļiem;
21. aicina Komisiju nākt klajā ar tiesību aktu priekšlikumiem par brīvas plūsmas datiem, kibernetiskās drošības un datu īpašumtiesībām, ar kuriem būtu iespējams atbalstīt Eiropas rūpniecības konkurētspēju un digitālo pārveidi, vienlaikus nodrošinot visaugstākā līmeņa datu aizsardzību;
22. uzsver, ka ir vajadzīgi saskaņoti ES centieni, lai panāktu jaunu prasmju, kā arī pārkvalifikācijas, kvalifikācijas celšanas un mūžizglītības veicināšanu, kā to „Jaunu prasmju un darba vietu programmā” ierosinājusi Komisija; prasa pienācīgi apspriesties ar sociālajiem partneriem par to attīstību;
23. prasa veicināt caurviju inovācijas apvienības, lai pārvarētu norobežotas rūpniecības politikas pieejas, kas slāpē inovācijas potenciālu; uzskata, ka šī mērķa attīstībā ir stratēģiski svarīga publisko investīciju loma, un prasa ES atbalstīt publiskās investīcijas inovācijā;
24. atgādina par ES standartizācijas svarīgo nozīmi un atbalsta to, ka uzmanība tiek spēcīgi pievērsta ES vadošajai lomai starptautiskajās standartu organizācijās;
25. ņem vērā nepieciešamību koordinēt ES centienus, kas vērsti uz to, lai samazinātu resursu atkarību no trešām valstīm, pievēršot uzmanību četriem aspektiem:
 - a) taisnīgai starptautiskā tirgus piekļuvei resursiem;
 - b) ilgtspējīgai vietējai derīgo izrakteņu ieguvei;
 - c) tehnoloģiskām inovācijām efektivitātes jomā;
 - d) aprites ekonomikai,

un sniedzot ES ieguldījumu daudzpusējā pasaules mēroga resursu politikas pārvaldībā;

26. uzskata, ka globalizācijas un digitalizācijas visaptverošās tendences rada vislielākos izaicinājumus Eiropas uzņēmumiem un to darbiniekiem, vienlaikus dinamiskās notikumu attīstības un transversālās būtības dēļ apgrūtinot politikas veidotāju darbu; tādēļ pauž pārlicību, ka Eiropas politika ir jāpielāgo, lai šajos strauji mainīgajos apstākļos tā varētu atbalstīt Eiropas rūpniecības izaugsmi un nodrošināt kvalitatīvas darbvietas ražošanas nozarē; uzsver, ka jaunajā rūpniecības politikas stratēģijā rūpniecības politika jāpielāgo dažādām politikas jomām — galvenokārt tirdzniecības, vides, pētniecības, investīciju, konkurences, enerģētikas un klimata jomām — lai tiktu veidota viena saskaņota pieeja; pauž pārlicību, ka rūpniecības politikas stratēģijā horizontālie elementi gudri jāapvieno ar īpašām pieejām, kas paredzētas svarīgām stratēģiskajām nozarēm;
27. atbalsta visaptverošu ES rūpniecības politikas pieeju, kurā liela prioritāte tiek piešķirta ES vērtības ķēžu stiprināšanai un visu ES reģionu integrēšanai jaunu dinamismu atguvušā ES rūpniecības tīklā, un vienlaikus tiek nodrošināta vispārēja teritoriālā kohēzija;
28. prasa izstrādāt reģionāli līdzsvarotu rūpniecības stratēģiju, ar kuru būtu iespējams novērst atšķirības starp visvairāk un vismazāk industrializētajiem ES reģioniem un veicināt ES mērķu sasniegšanu reģionālās konverģences jomā;
29. uzsver, ka ir svarīgi savlaicīgi pieņemt Savienības stratēģiju, jo tā varētu arī ietekmēt diskusijas par prioritārajām jomām jaunajā daudzgadu finanšu shēmā (DFS) un jo īpaši EISI, 9. pamatprogrammas un ESI fondu instrumentiem;
30. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei, Komisijai, kā arī dalībvalstu valdībām un parlamentiem.